

Sygn. akt I C 501/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący SSR Magdalena Glinkiewicz

Protokolant st.sekr.sąd. Bożena Czajkowska

Po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2017 r. w Toruniu.

sprawy z powództwa

R. M.

przeciwko:

Towarzystwu (...) S.A. w W.

o:

zapłatę

orzeka:

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.568,81 zł (pięć tysięcy pięćset sześćdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 501/16

UZASADNIENIE

Powód R. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 37.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 lipca 2013r. do dnia zapłaty kwoty 200 zł tytułem zwrotu kosztów wyceny wartości pojazdu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31 dnia od dnia doręczenia odpisu pozwu od dnia zapłaty, zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki A. (...) nr rej. (...). W dniu 10 kwietnia 2013r. pojazd został skradziony. Pozwany nie wypłacił odszkodowania, albowiem powód nie przedłożył dowodu rejestracyjnego skradzionego pojazdu. Powód wskazał, że dowód rejestracyjny znajdował się w innym pojeździe powoda, który stał we wjeździe do bramy, blokując dostęp nieruchomości, złodziej musiał ten pojazd wypchnąć, żeby wyjechać skradzionym A., co prawdopodobnie skłoniło go do wybicia szyby w tym blokującym wyjazd pojeździe, a przy okazji umożliwiło mu kradzież dokumentów pozostawionych w tym pojeździe a dotyczących skradzionego samochodu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zwrot kosztów procesu wg norm przepisanych. Przyznał fakt zawarcia umowy ubezpieczenia oraz powstanie szkody, zgłoszenie szkody oraz

odmowę wypłaty odszkodowania. Wskazał, że zgodnie z OWU powód powinien przekazać ubezpieczycielowi dowód rejestracyjny, czego nie uczynił, niedbalstwo powoda przyczyniło się do utraty dowodu rejestracyjnego.

W toku procesu pełnomocnik pozwanego wskazał, że powód nie przedłożył kompletu (dwóch oryginalnych) kluczyków od skradzionego pojazdu oraz nie przeniósł na pozwanego prawa własności skradzionego pojazdu, nadto wskazał, że ewentualnie wysokość należnego powodowi odszkodowania winna zostać pomniejszona o koszt dorobienia kluczy do pojazdu.

W odpowiedzi powód podniósł, że zgłosił fakt utraty kluczyka od samochodu do ubezpieczyciela, wskazał również, że po zgłoszeniu szkody na miejsce zdarzenia przyjechał likwidator szkody, który sporządzał niezbędną dokumentację. Powód oświadczył, że nie odmówił podpisania żadnych dokumentów.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 września 2012r. powód zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki A. (...) nr rej. (...), z okresem ubezpieczenia od 12 września 2012r. do 11 września 2012r.

Bezsporne.

We wniosku o ubezpieczenie R. M. wskazał, że tytułem zabezpieczenia pojazdu posiada 2 oryginalne kluczyki do pojazdu.

Dowód: wniosek o ubezpieczenie (akta szkody – płyta CD k. 80)

W dniu 10 kwietnia 2013r., w godzinach 2-5 rano, nieznany sprawca, z ogrodzonej nieruchomości w miejscowości G. (...) dokonał kradzieży zaparkowanego pojazdu marki A. (...) nr rej. (...).

Bezsporne.

Brama wjazdowa na posesję była zamknięta na rygiel, kłódka nie była założona. Kradzież miała miejsce najprawdopodobniej w godzinach pomiędzy 2 – 5 w nocy. We wjeździe przed bramą na posesji stał O. (...), którego właścicielem jest powód R. M.. Samochód marki A. (...) był zaparkowany w połowie działki, prostopadłe do O. (...), przodem do O. (...). O. (...) był zaparkowany przy samej bramie, aby wyjechać samochodem A. (...) trzeba było przestawić O. (...). O. (...) był zamknięty.

W dniu poprzedzającym kradzież R. M. jeździł samochodem o. (...). Przy sobie miał również dokumenty od A. (...). Dokumenty od A. (...) powód zostawił w pojeździe O. (...), schował je pod osłoną przed słońcem po stronie kierowcy.

Kluczyki od O. (...) i A. (...) powód miał w domu.

Po tym jak powód zorientował się, że pojazd nie stoi na terenie posesji, zawiadomił policję.

Na miejscu zdarzenia były widoczne ślady stóp i leżały papierosy. Widać było, że O. (...) został wypchnięty do tyłu, w samochodzie była wybita szyba. Z samochodu zostały zabrane dokumenty – dowód rejestracyjny pojazdu A. (...) nr rej. (...).

Na miejscu gdzie pierwotnie stał pojazd marki A. (...) nie było widać śladów zbitej szyby.

Dowód: przesłuchanie powoda k. 86-86v

zeznania świadka P. J. k. 81v

W dniu 10 kwietnia 2013r. powód zgłosił szkodę do ubezpieczyciela.

Bezsporne.

R. M. nie przedłożył dowodu rejestracyjnego, ani kompletu (dwóch oryginalnych) kluczyków. Przekazał jeden oryginalny kluczyk od pojazdu.

Bezsporne.

R. M. zgubił jeden kluczyk do samochodu, utraty kluczyka nie zgłosił do ubezpieczyciela.

Dowód: zeznania świadka A. R. k. 94-94v.

Decyzją Starosty (...) z dnia 27 czerwca 2013r. pojazd marki A. (...) nr rej. (...) został wyrejestrowany.

Bezsporne.

Ustalenie faktycznego przebiegu samochodu w dacie zaistnienia szkody było niemożliwe. W protokole przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie R. M. podał, że pojazd posiadał przebieg około 220.000 km.

Wartość samochodu na dzień 10 kwietnia 2013r., przy uwzględnieniu przebiegu pojazdu - 220.000 km - wynosiła 33.100 zł. Wartości pojazdu nie obniżał brak jednego kluczyka.

Dowód: opinia biegłego k. 123-130, 165-167

Koszt dorobienia kluczyka do samochodu A. (...) wynosi: 703,14 zł brutto koszt części, 250 zł brutto koszt roboczogodziny.

Dowód: pismo z (...) Sp. z o.o. k. 190

Dochodzenie w przedmiocie kradzieży pojazdu A. (...), nr rej, (...) zostało umorzono wobec niewykrycia sprawcy.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne istotne dla niniejszego postępowania Sąd ustalił na podstawie zgodnych oświadczeń stron, przedłożonych dokumentów, opinii biegłego, zeznań świadków, przesłuchania powoda oraz na podstawie art. 230 k.p.c.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami tworzyły dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Nadto żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Spór sprowadzał się do ustalenia, czy zaistniały przesłanki do odmowy wypłaty przez pozwanego odszkodowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. J. co do przebiegu postępowania likwidacyjnego, braku przedłożenia przez powoda dowodu rejestracyjnego skradzionego pojazdu oraz kompletu kluczyków, okoliczności te nie były między stronami sporne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. R. co do ilości wskazanych przez kluczy do uruchomienia pojazdu w chwili zawarcia umowy ubezpieczenia, wynika to wprost z wniosku o ubezpieczenie. A. R. była znajomą powoda, w imieniu pozwanego ubezpieczyciela podpisała w 2012r. umowę z powodem. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka co do braku zgłoszenia przez powoda utraty jednego z kluczyków przez zgłoszeniem kradzieży pojazdu. Świadek wyjaśniła jak wygląda procedura po zgłoszeniu utraty kluczyka od pojazdu, wskazała, że niezbędne jest powiadomienie o utracie kluczyków policji, wymiana zamków do pojazdu następuje w ramach auto-casco.

Powód początkowo twierdził, że poinformował A. R. o utracie kluczyka do pojazdu jeszcze przed zgłoszeniem kradzieży pojazdu. Później zeznał, że utraty kluczyka nie zgłaszał (k.87). Po przesłuchaniu A. R. oświadczył, że w dniu

kradzieży pojazdu dzwonił do świadka, co świadek potwierdziła. Powiedział o sytuacji, pytał co będzie, albowiem od dłuższego czasu nie ma kluczyka do pojazdu (k.94v). Powód nie był w stanie powiedzieć dokładnie gdzie i w jakich okolicznościach zgubił kluczyki od pojazdu, podejrzewał, że zostawił je w salonie (...) po bezpłatnej akcji serwisowej. Nie był w stanie powiedzieć po jakim czasie od akcji serwisowej pojazd został skradziony.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda w części, w której znajdują one potwierdzenie w materiale dowodowym, któremu Sąd dał wiarę. Pozwany nie kwestionował okoliczności w jakich doszło do kradzieży pojazdu marki A. (...) oraz okoliczności w jakich powód utracił dowód rejestracyjny skradzionego pojazdu. Postępowanie w przedmiocie kradzieży pojazdu zostało umorzone z powodu niewykrycia sprawcy.

Celem ustalenia wartości pojazdu na dzień kradzieży Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu technik samochodowych i ruchu drogowego, ponieważ rozstrzygnięcie problemu wymagało wiadomości specjalnych.

Wyjaśnić należy, iż przepis art. 278 § 1 k.p.c. uprawnia Sąd do wezwania jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Sąd nie jest związany opinią biegłych i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Ocenę opinii biegłych odróżniają jednak szczególne kryteria. Stanowią je: zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłych, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonej w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest bowiem przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji jak dowód na podstawie kryteriów prawdy i fałszu. Nie chodzi tu bowiem o kwestię wiarygodności lecz o pozytywne lub negatywne uznanie wartości zawartego w opinii i jej uzasadnieniu rozumowania. Sąd ocenia dowód z opinii biegłego nie tylko przez pryzmat jej wniosków końcowych, ale również w oparciu o dokumentację, na podstawie której została wydana.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał za przekonywującą opinię biegłego, ponieważ była ona logiczna i spójna oraz udzielała w wystarczającym stopniu odpowiedzi na pytania ujęte w tezie postanowienia dopuszczającego ten dowód. Nie można także pominąć tego, że sporządzona została przez osobę posiadającą niepodważalną wiedzę dotyczącą dziedziny objętej zakresem przedmiotowym opinii. Biegły posiadał zatem wystarczającą wiedzę i doświadczenie, by móc w prawidłowy sposób odpowiedzieć na pytanie zawarte w tezie dowodowej.

Biegły wskazał jaka była wartość rynkowa pojazdu na dzień zdarzenia. Początkowo wartość pojazdu określił na kwotę 37.700 zł. Przy czym w opinii uzupełniającej wyjaśnił, że z uwagi na brak możliwości określenia faktycznego przebiegu samochodu w dacie zaistnienia szkody w pierwszej wycenie pominął rzeczywisty przebieg pojazdu, przez co zawyżył wartość pojazdu powoda na dzień szkody. Biegły wskazał, że przy przebiegu 220.000 km (wartość podana przez powoda w protokole przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie) pojazd wart byłby 33.100 zł. (po zastosowaniu korekty ujemnej)

W tym stanie rzeczy należało uznać, że opinia jest konkretna i przekonywująca.

W myśl art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie z art. 824 § 1 kodeksu cywilnego, jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela. Ponadto, jak wskazuje art. 361 § 1 i 2 kodeksu cywilnego, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa, z którego wynika szkoda, w tym straty które poniósł poszkodowany.

Zgodnie z zawartą w dniu 10 września 2012r. umową ubezpieczenia, do ubezpieczenia autocasco miały zastosowanie odpowiednie ogólne warunki ubezpieczenia (OWU) obowiązujące w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia.

Zgodnie z § 13 ust. pkt. 2 OWU w przypadku szkody polegającej na kradzieży pojazdu powód zobowiązany był przekazać niezwłocznie do WARTY dowód rejestracyjny pojazdu i kartę pojazdu (o ile karta pojazdu została wydana) oraz wszystkie posiadane kluczyki służące do otwarcia i/lub uruchomienia ubezpieczonego pojazdu oraz zadeklarowanych zabezpieczeń przeciwkradzieżowych zadeklarowanych przy zawieraniu umowy ubezpieczenia. Zgodnie z § 16 ust 6 OWU W przypadku niedopełnienia któregokolwiek z tych obowiązków WARTA może odmówić wypłaty odszkodowania lub je odpowiednio zmniejszyć, o ile niedopełnienie to miało wpływ na ustalenie odpowiedzialności za szkodę, okoliczności zdarzenia bądź ustalenie lub zwiększenie rozmiaru szkody.

W przedmiotowej sprawie powód zostawił dowód rejestracyjny w pojeździe stojącym obok pojazdu skradzionego, powód nie wkluczył, że dokumenty były w widoczne. Nadto powód nie przedłożył kluczyków w służących do otwarcia i uruchomienia pojazdu w ilości zadeklarowanej przy zawieraniu umowy ubezpieczenia. Powód nie zgłosił utraty kluczyka, dopiero w dniu kradzieży poinformował o jego braku. Powód nawet nie był pewien w jakich okolicznościach doszło do jego utraty.

W ocenie Sądu zachowanie powoda nie miało cech należytej staranności, świadczy o tym brak podjęcia działań przez powoda w momencie gdy zorientował się, że posiada jedynie jeden kluczyk do pojazdu oraz fakt, że dowód rejestracyjny od skradzionego pojazdu pozostawił w pojeździe zaparkowanym obok samochodu A. (...), w taki sposób, że był on widoczny z zewnątrz (§ 4 ust. 2 pkt. 2 OWU). W takiej sytuacji kradzież dokumentów nie stanowiła dla osoby, która dokonała kradzieży spornego pojazdu, żadnego problemu. Takie zachowanie powoda w ocenie Sądu nosi znamiona rażącego niedbalstwa powoduje, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za szkodę polegającą na utracie pojazdu w wyniku kradzieży.

W ocenie Sądu nietrafny był zarzut podniesiony przez pozwanego, że jednym z powodów odmowy wypłaty odszkodowania był brak przeniesienia przez powoda na ubezpieczyciela prawa własności skradzionego pojazdu (§ 17 ust. 2 OWU). Postępowanie likwidacyjne prowadził pracownik pozwanego, on powinien sporządzić niezbędną dokumentację i poinformować powoda o niezbędnych dokumentach, które powód powinien przedłożyć. Z akt sprawy nie wynika, aby powód odmówił podpisania jakichkolwiek dokumentów wskazanych przez ubezpieczyciela, aby odmówił przeniesienia na pozwanego prawa własności skradzionego pojazdu.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany wygrał sprawę. W skład kosztów poniesionych przez pozwanego wchodzi: wynagrodzenie pełnomocnika 4.800 zł, zaliczka na biegłego 719,41 zł (reszta niewykorzystanej zaliczki w kwocie 780,59 zł zostanie zwrócona pozwanemu), opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, koszty stawienia świadka A. R. na rozprawę 32,40 zł (reszta niewykorzystanej zaliczki w kwocie 67,60 zł zostanie zwrócona pozwanemu) co daje kwotę 5.568,81 zł.